

THERESE VAN LISIEUX EN DE BARMHARTIGHEID

Wanneer Thérèse van Lisieux zegt: “*Alleen de naastenliefde kan mijn hart ruimer maken*” zijn deze woorden volledig gebaseerd op het evangelie. Door de inwerking van de H. Geest heeft Thérèse begrepen wat evangelische naastenliefde betekent. De vertaling die God zelf geeft aan zijn liefde is: **barmhartigheid**. Wellicht is dat de mooiste eigenschap die we aan God kunnen geven. En deze barmhartige liefde heeft het leven van Thérèse getekend.

Thérèse heeft Gods barmhartigheid doorgrond en er het hoofdthema van gemaakt van haar spiritualiteit. Tijdens de meditatie van de kruisweg riep ze uit: “*O welk een vuur en zachtheid tegelijk*”. Kracht en zachtheid, vuur en tederheid. Het zijn paradoxen waar wij het moeilijk mee hebben. Bij de moderne mens staan kracht en macht zo vaak lijnrecht tegenover de liefde.

Bij God is zijn macht en zijn kracht helemaal verbonden met zijn liefde. Het is de afstraling van zijn liefde waar wij geen schrik voor hoeven te hebben. “*Ik kan God niet vrezen want Hij is slechts liefde en barmhartigheid*” zegt Thérèse.

Maar om tot deze overtuiging te komen is Thérèse moeten groeien in geloof en vertrouwen. Ook voor haar ging het niet vanzelf. In een tijd dat niemand er over sprak en in een samenleving waarin dit thema niet aan de orde was, beleefde Thérèse wat velen na haar zouden beleven: de nacht van het ongeloof van alle angstige zoekers, van alle ongelovigen en van hen die nauwelijks nog geloven. Thérèse was reeds lang gezeten aan de tafel van de zondaars, ze had reeds lang getoond hoe men zich kan gedragen in zo'n situatie, vooraleer het tot inzicht gekomen is binnen de Kerk. Dit drama in de ziel van deze kleine karmelietes heeft zijn weerslag gehad op de ziel van ontelbare mannen en vrouwen en zelfs van niet-gelovigen. Het was niets minder dan een profetie aan het begin van de 20e eeuw.

Thérèse is een heilige van het geloof. Door de duisternis van de nacht heen klampt ze zich vast aan het Woord van God. En omdat ze zo'n groot vertrouwen heeft is ze ook de heilige van de liefde, van de overgave aan de barmhartige liefde van God.

Thérèse is moeten groeien op de weg van het geloof. Die weg liep langs de ervaring van haar eigen zwakheid, en op het einde van haar leven ook langs de weg van het lijden. Thérèse is er altijd diep van overtuigd geweest dat ze niets zou kunnen zonder de hulp van de genade. Ze weet dat geloof en vertrouwen genade is en dat de hulp van God noodzakelijk is om dit geloof en vertrouwen te behouden. ‘*Ik zeg steeds weer tegen God, behoed mij voor het ongeluk U ontrouw te worden*’. Het is een prachtige illustratie van haar ‘kleine weg’ die hierin bestaat klein blijven in de hand van God. Klein zijn betekent, zegt Thérèse, je eigen zwakheid erkennen maar tegelijkertijd je volle vertrouwen stellen op God. ‘*Om vertrouwen te hebben kan ik nergens op steunen, op geen enkele van mijn werken*’ (DE 6.8.4). ‘*Ik steun nooit op eigen gedachten, ik weet hoe zwak ik ben*’ (DE 20.5.1.).

Dat wil Thérèse ons leren: je bent niet heilig door heldhaftige dingen te doen, maar door die gewone dingen van elke dag met liefde te doen. Niet wat ik doe is belangrijk, zegt Thérèse, maar de liefde waarmee ik het doe. Je ervaart je kleinheid en je onmacht, maar tegelijkertijd geloof je dat je geborgen bent in de hand van God. Dat is de boodschap die Thérèse ons wil geven. Paus Benedictus zei op een feest van Thérèse: “*Volg het voorbeeld van deze heilige Thérèse van Lisieux. De weg die zij gegaan is, is de weg voor ons allen, omdat het de weg is van het totale vertrouwen in God, die liefde is en ons nooit verlaat*”.

Amen.